

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 742/2017-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 5. decembra 2017 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta, zo sudkyne Jany Baricovej a sudcu Rudolfa Tkáčika prerokoval oznámenie sudcu Ústavného súdu Slovenskej republiky Ladislava Orosza o dôvodoch jeho vylúčenia z výkonu sudcovskej funkcie v konaní vo veci sťažnosti [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátkou JUDr. Elenou Ľalíkovou, Podbrezovská 34, Bratislava, vedenej Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 2077/2017 a takto

r o z h o d o l :

Sudca Ústavného súdu Slovenskej republiky Ladislav Orosz je vylúčený z výkonu sudcovskej funkcie v konaní vedenom Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 2077/2017.

O d ô v o d n e n i e :

1. Sudca II. senátu Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) Ladislav Orosz listom z 20. novembra 2017 v zmysle § 27 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) predsedníčke ústavného súdu oznámil:

„Vo vzťahu k sťažovateľovi ako účastníkovi konania vedeného pod sp. zn. Rvp 2077/2017 považujem za nevyhnutné oznámiť, že v predchádzajúcom období vzniesol proti mne ako sudcovi ústavného súdu viac ako 50 námietok predpojatosti, v ktorých boli mnohokrát obsiahnuté hrubé invektívy voči mojej osobe. Navyše, v uplynulom období sťažovateľ ešte ako predseda Najvyššieho súdu Slovenskej republiky podal proti mojej osobe 2 trestné oznámenia, ktoré boli odmietnuté ako nedôvodné orgánmi činnými v trestnom konaní.

Vychádzajúc z uvedeného zastávam názor, že oznámená skutočnosť bez ohľadu na môj subjektívny pomer k sťažovateľovi ako účastníkovi konania sama osebe objektívne zakladá dostatočné dôvody na moje vylúčenie z prejednávania a rozhodovania veci vedenej pod sp. zn. Rvp 2077/2017. Z uvedených dôvodov považujem za žiaduce, aby ma príslušný senát ústavného súdu vylúčil z prejednávania a rozhodovania označenej veci. Zároveň poznamenávam, že z obdobných dôvodov som už viackrát bol vylúčený z rozhodovania vecí, v ktorých je účastníkom konania sťažovateľ.“

2. Pokynom predsedníčky ústavného súdu bol návrh v súlade s rozvrhom práce ústavného súdu na rok 2017 pridelený na rozhodnutie podľa § 28 ods. 3 zákona o ústavnom súde do druhého senátu ústavného súdu.

3. Zákon o ústavnom súde obsahuje výslovnú úpravu o vylúčení sudcu ústavného súdu z výkonu sudcovskej funkcie v ustanoveniach § 27 a § 28 zákona o ústavnom súde.

4. Podľa § 27 ods. 1 zákona o ústavnom súde sudca je vylúčený z výkonu sudcovskej funkcie v konaní vo veci, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, k účastníkom konania alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o jeho nepredpojatosti. Podľa § 27 ods. 2 zákona o ústavnom súde dôvody vylúčenia podľa odseku 1 oznámi sudca bez meškania predsedovi ústavného súdu.

5. Podľa § 28 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak ide o rozhodovanie v senáte ústavného súdu, o vylúčení sudcu pre predpojatosť rozhodne iný senát. Ak v dôsledku vylúčenia sudcov alebo odmietnutia sudcov účastníkmi konania nie je možný postup

podľa predchádzajúcej vety, rozhodne o veci samej senát v pôvodnom zložení, na ďalšie vyhlásenia účastníka konania o odmietnutí sudcu pre predpojatosť a vyhlásenie sudcu o svojej predpojatosti vo veci sa neprihliada. Podľa § 28 ods. 4 zákona o ústavnom súde ak sudca sám vyhlási svoju predpojatosť vo veci a uvedie dôvody, postupuje sa podľa odseku 3, ak ide o rozhodnutie v senáte ústavného súdu.

6. Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že existenciu nestrannosti sudcu treba posudzovať podľa subjektívneho hľadiska, to znamená na základe osobného presvedčenia a správania konkrétneho sudcu v danej veci, a tiež podľa objektívneho hľadiska, teda zisťovaním, či sudca poskytoval dostatočné záruky, aby bola z toho hľadiska vylúčená akákoľvek pochybnosť (III. ÚS 16/00). Obsahom práva na nestranný súd je, aby rozhodnutie v konkrétnej veci bolo výsledkom konania nestranného súdu, čo znamená, že súd musí každú vec prerokovať a rozhodnúť tak, aby voči účastníkovi postupoval nezaujato a neutrálne, žiadnemu z nich nenadŕžal a objektívne posúdil všetky skutočnosti závažné pre rozhodnutie vo veci. Nestranný súd poskytuje všetkým účastníkom konania rovnaké príležitosti na uplatnenie všetkých práv, ktoré im zaručuje právny poriadok, pokiaľ súd má právomoc o takomto práve rozhodovať (napr. II. ÚS 71/97, III. ÚS 158/08).

7. Ústavný súd už uviedol, že pri objektívnom teste sú dôležitými kritériami (parametrami) dôvera verejnosti v rozhodovanie v danej veci a s tým súvisiace skúmanie aj väzieb na sťažovateľa.

8. Na základe uvedeného tretí senát ústavného súdu prerokoval oznámenie sudcu Ladislava Orosza, prihliadol na to, že vo veci sťažovateľa bol sudca už niekoľkokrát vylúčený z prejednávania jeho veci, a keďže vzhľadom na oznámené skutočnosti by mohli vzniknúť oprávnené pochybnosti objektívnej povahy o nestrannosti sudcu v rozhodovaní vo veci vedenej pod sp. zn. Rvp 2077/2017, rozhodol o jeho vylúčení z výkonu sudcovskej funkcie v tejto veci.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. decembra 2017